

ANNO & valeant, facultatem auctoritate Apostolica tenore 1748. præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus; ei-

domque Prælati sic, ut præferat, eligendo, nominandoque Prælati sic, & approbando, auctoritate, & tenore prædictis

idem concedimus, & impertimur omnes, & in illas facultates, quod causas civiles tam activas, quam passivas, tam motas, quam movendas, in quibus Ficus, & Camera Capitolina interesse aliquod habere possit, tum in prædictis antiquis statutis Judici Cameræ prædictæ, tum in Chirographo ejusdem Clementis Præ-

cessoris Prælati hujusmodi attributas, cum eisdem iuribus, & privilegiis, quibus in causis itidem Fiscalibus potentiuntur, & gaudent Judices Cameræ Nostræ Apostolicæ, & præsertim cum privilegio, quod ab ejusmodi Prælati in Judicem electi decretis, aut sententis appellari nequeat, sed solum peti possit commisso appellacionis, aut recursus ab audientia Nostræ, & Romano-

rum Pontificum Successorum Nostrorum; cum declaratione, quod ipse Prælati sic electus approbatusque, sit, atque esse intelligatur quoad causas supradictas Judex Ordinarius, atque ideo neque sportulas accipere possit, neque sub Constitutionibus revocationis Judicium, & Tribunalium particularium hadenus publicatis, vel in posterum quavis occasione a Nobis, seu Romanis Pontificibus Successoribus Nostris publicandis comprehenditur censetur. Decernentes eandem præsentem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarias, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Conservatoribus plenissime suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus prædicta Innocentii Prædecessoris, ac Nostris super abolitioe, & reformatione Tribunalium editis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Almæ Urbis, & Cameræ Capitoline hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Decembris 1748. Pontificatus Nostræ Anno IX.

D. Card. Passioneus.

LXV. FESTORUM DIERUM

Reductio in Regno Neapolitano citra Pharam & in Diocesis Messanenſi & Panormitana.

Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis & Episcopis Regni Siciliae citra Pharam, nec non Messanenſi & Panormitano Archiepiscopis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Venerabiles Fratres, salutem & Apostolicam Benedictionem.

CUM, sicut quædam sunt, ut inquit S. Leo Magnus Prædecessor Noster, quæ nulla possunt ratione convelli, ita multa sunt, quæ aut pro consideratione ætatum, aut pro necessitate rerum oporteat temperari, illa semper conditione servata, ut in his, quæ dubia fuerint, aut obscura, id noverimus sequendum, quod nec præceptis Evangelicis contrarium, nec decretis Sanctorum Patrum inveniatur adversum: Eapropter hæc S. Sedes, pro paterna erga universos Christianos benedictione, quoad integrum sibi fuit; consuevit supremam suam in his auctoritatem interponere, quæ cæteroquin ad majus divini cultus incrementum præscripta, aut perfringentem in nonnullorum cordibus charitatem, ad otium, luxuriamque convertuntur, aut ob rerum ad vitam traducendam necessariarum inopiam, non sine conscientie

angore continentur. Cum itaque Charissimus in Christo Filius Noster Carolus utriusque Siciliae & Hierusalem Rex Illustris tum coram per se ipse, quam quatuor ab hinc annis Romam profectus est, tum sæpe alias per suos in Urbe Ministros id a Nobis studiosissime efflagitaverit, ut pauperum calamitatis sublevandis, qui opere faciundo victum lucrantur, sanctorumque dierum cultui, & Religioni amplificandæ, eorumdem Festorum dierum numerum imminuere dignaremur: Nos in tanto negotio, nisi re tota sedulo perspecta, haud quidem decernendum esse rati, id usque responsum dedimus: Nihil Nos de hujusmodi Ecclesiasticæ disciplinae institutis prorsus immutatos, nisi per Archiepiscopos & Episcopos rogaremur, nisi per Archiepiscopos & Episcopos rogaremur, quos Spiritus Sanctus posuit regere Ecclesiam Dei, quique Domus Israel facti speculatores, qui sedant hominum, temporumque vicissitudines, cominus intropiciant; Immo id in animum induxisse Nostrum (si quid in hac re foret innovandum) affirmavimus, ut salva & incolumi, solemnioribus diebus Festis, veteri disciplina de audiendo Sacro, & a servilibus operibus vacatione, ipsam tantum servilibus curis per aliquot Festos dies, humanæ necessitatis ratione habita, vacare indulgeremus, lege tamen altissimi Sanctissimi Altaris Sacrificio nequaquam abrogata. Ab universis porro Fraternitatibus Vestris supplices, gravissimæque in idem argumentum literas accepimus, quibus plurima incommoda ex dierum Festorum frequentia in vestras respective Dioceses, & Provincias inveni lamentabamini; ac de eis imminuendis accurate differentes, eandem ac Nos ipsi, rationem iurabamini esse in eandem: Id propterea ejusdem Caroli Regis æquissimæ voluntati, nec non ipsi Fraternitatum Vestrarum votis hac in re, quantum cum Domino possumus, obsecrari, Festorum dierum grandævum numerum ad modum revocandum existimavimus. Fraternitatibus itaque Vestris, Fratres Archiepiscopi, & Episcopi totius Regni Siciliae citra Pharam, ac Fratres Archiepiscopi Messanenſi & Panormitano. per præsentem committimus, & mandamus, ut unusquisque Vestrum in suis respective Provinciis, ac Civitatibus, & Diocesis hanc de Festis diebus legem Auctoritate Nostra Apostolica edicat, nempe, ut diebus Dominicis Paschatis Resurrectionis, & Pentecostes, aliisque per annum Dominicis diebus; nec non diebus Circumcisionis, Epiphaniæ, Ascensionis, Corporis Christi, & Nativitatis Domini; diebus Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, Nativitatis, & Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculate; natali die Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli; die Festo omnium Sanctorum; ac Festo die cuiusvis præcipui quarumcumque Civitatum, vel locorum Diocesis prædictarum Patroni, pro veteri Ecclesiæ Catholice instituto, Sacris non tantum altare Christianis vestrarum respective Civitatum, & Diocesis tenentur; sed etiam a servilibus operibus feriati sunt: In reliquis vero Festis sive per Apostolicam hanc S. Sedem, sive per Synodales quarumcumque Diocesis hujusmodi Constitutiones, sive quacumque aliâ de causa, etiam ex causa voti per Christianos Civitatum, Diocesis, & Provinciarum hujusmodi, eorumque Maiores facti, quod quoad hanc partem Auctoritate Nostra Apostolica per Vos commutari volumus, præceptis, præscriptisque, sacrosancto Missæ Sacrificio intersint; cæterum negotiis familiaribus, servilibusque suis operibus, sine illo prorsus conscientie scrupulo, incumbere integrum cuique esto. Ubi vero obtingit, unam eundemque Episcopum duabus præfate Ecclesiis invicem canonicè unitis (quod potissimum in Regno Siciliae citra Pharam evenit) quarum unaquæque suum habet præcipuum Patronum, homines tantum illius Diocesis, cujus Patroni Festus dies recurrat, non vero alterius, volumus & præcipimus eodem die tum Missæ Sacrificio adesse, tum a servilibus operibus sibi temperare. Quæ cum ita se habeant, Fraternitates Vestras in Domino plurimum hortamur, ut Vos populos vestræ curæ commissos quàm sapientissimè edocetis, quæ ad justam, legitimamque dierum Festorum celebrationem pro temporum varietate pertinere videbantur, qua spiritus alacritate, qua mentis contentione, qua cordis humilitate altare oporteat Sanctissimo Altaris Sacrificio, in quo Christus Dominus tradit semetipsum pro nobis oblationem, & hostiam Deo in odorem suavitatis, quam frequentes Divinis Officiis, sacrisque Concionibus, &

PONT. A. VIII. Rex utriusque Siciliae prout a Pontifici Festorum dierum reductionem.

Responsum Pontifici vo- luntate a Pontifici Festorum dierum reductionem.

Episcopi omnes pro re- ductione supplicantur.

Hinc Pont. primo accipit dies Festos, qui ab omni opere feriati esse debent.

Secundo quoad reli- quos dies Festos illos ita servari jubet ut audio Sa- cro quis o- peribus festi- vibus vacare possit.

Consulit in causa quod- dam Eccle- siæ unitæ, singule pro- prium Patro- num habe- ant.

Hortatur Episcopos ut Populos, moneant eor- ca dierum Festorum observantiam.

Christi.

Christianæ explicationibus & explanationibus esse debeant, & quanti paculi sit eos temerare dies, quoad sui nominis gloriam amplificandam sibi Dominus consecravit. Non autem pro eos dies potissimum Christiani- delium corda graventur in crapula, & ebrietate, ac cogitationibus secularibus, quam diligentissime curare debent, ut profana quæque, ludrica, & minus religiosa a publicis locis quam longissime amoveantur, etiam invocato, si opus fuerit, auxilio brachii secularis: quod sane non defuturum nequaquam dubitamus. Memores semper Prophetici illius oraculi, quo solemnitates, quas vitiosa consuetudine homines deturpant, tamquam ster- cusa a Deo projiciendas, & disperendas esse declaratur. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ adhibetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostense. Non obstantibus Apostolicis, ac universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non Provincialium, Civitatum, Diocesis, & locorum prælatorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis sicut prælati- ri præcipi.

Et derogat contrariis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Dec. MDCCXLVIII. Pontificatus Nostræ Anno IX.

D. Card. Passioneus.

LXVI. ERECTIO Cathedralis Ecclesiæ Pinarolien. BENEDICTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Sacrosancta B. Petri Principis Apostolorum specula, nullis Nostris meritis, sed inestimabili Divinorum Judiciorum altitudine collocati, ad universum Gregem Dominicum oculos Nostræ mentis intentos semper habemus, more vigiliis Pastoris insipientes, quid Apostolicæ providentiæ impendere debeamus, ut Grex, ipse ubique gubernetur utiliter, & ad Cælestia Pæcua fideliter dirigatur. Hinc, si ratio exigat, & Animarum utilitas persuadeat, ut in aliquo insigni Oppido nova Sedes Episcopalis instituat, id quidem tanto libentius, promptiusque curandum, ac congrue exequendum censemus, quanto studiosius alicujus incliti Regis pietas novæ Sedis hujusmodi institutionem deposcit, & exoptat, & Nos, rerum, & locorum circumstantis diligentius consideratis, majori Divini Nominis gloria, commodiori Christianidelium disciplina, & Orthodoxæ Religionis incrementis arbitramur in Domino multatim prodesse, & salubriter expedire.

Cum itaque, sicut ex instigatione Charissimi in Christo Filii Nostræ Caroli Emmanuelis Sardinie Regis Illustris Nobis per dilectum filium Joannem Baptistam Balbis Simeonem Comitum de Rivera Senatorem Taurinen, ejus apud Nos, & Sedem Apostolicam Administrum facta, accepimus, Monasterium Abbatia nuncupatum Sanctæ Mariæ Oppidi Civitatis nuncupati Pinarolii S. Benedicti, seu Cisterciensis. Ordinis Nullius Diocesis Provincie Taurinensis, quod de Jurepatronatus ejusdem Caroli Emmanuelis Regis, ratione Ducatus Sabaudie, cujus ipse Carolus Emmanuel Rex etiam Dux existit, ex fundatione, vel dotacione, aut ex Privilegio Apostolico, cui non est Bullar. Rom. Bened. XIX. Tom. II.

hactenus in aliquo derogatum, fore dignoscitur, ac cujus Abbas pro tempore existens particulare & separatim Territorium habet, ac Jurisdictionem quasi Episcopalem in præfato Oppido, nec non in uno de Riva, & alio de Burdenasca, ac alio de Abbatia, seu S. Verani pariter nuncupato, nec non alio S. Petri similiter nuncupato, ac alio de Talceco, & alio de Portis, ac alio de Villar Perosa, & alio de Tagliareto, ac alio de Pinafca, & alio de Perosa, ac alio de Meana, & alio S. Secundi itidem nuncupato, ac alio de Mirandolo, & alio de Turina, seu vulgo inverso Porte, ac alio de Pomareto, & alio de Facto, & Riclareto, ac alio de Perero, & alio Sancti Martini, etiam nuncupato, ac alio de Messello, & alio de Chiabran, & Maniglia, ac alio de Roderoto, & alio de Prali, nec non alio de Famolasco, & alio de Mombello, ac reliquo de Lagnasco sibi subiectis locis exercet, ac Synodum convocare, & in ea Examinatores deputare consuevit, dicti Monasterii Commenda, in quem illud ex concessione Apostolica ad vitam obtinere consuevit, pro obitum illius ultimi Possessoris Commendatarii extra Romanam Curiam defuncti cessante, adhuc eo, quo ante Commendam ipsam vacabat, modo vacare noscitur ad præsens.

Oppidum vero præfatum perantiquum, & Caput Provincie, satique celebre, & insigne existit; cum in eo reperiantur quædam Nobiles Familie, ac frequentes Incolæ numerum quinque millium excedentes, literarum scientia, bonarum artium peritia, morumque urbanitate respective præditi, nec non præter unam, & alteram infra scriptas Collegiatus Ecclesiæ, duo Sanctimonialium, & quatuor Virorum, unum videlicet Fratrum S. Dominici Prædicatorum nuncupatorum, & aliorum Fratrum S. Augustini Heremitarum; & reliquorum Fratrum ejusdem S. Francisci Capuccinorum respective nuncupatorum respective Ordinis Cænobio nec non Collegium Presbyterorum Regularium Societatis Jesu, & Hospitium pro Puellis Orphanis, duo quoque Hospitalia, alterum Charitatis nuncupatum, alterum vero pro Infirmis, & Infantibus expositis, nec non Peregrinis recipiendis, ac Hospitium magnifice extructum pro Catechumenis, & Hæreticis Vallium illarum Partium ad fidem Catholicam noviter conversis.

Pro temporali autem ipsius Oppidi, totiusque Provincie, ejus illud, ut præfatur, Caput existit, gubernatio, & regimine resideat inibi Gubernator cum Officialibus Status majoris, & militari præsidio, nec non admittit Inspector, & Præfatus tam pro Oppido, quam pro illius Provincia præfatis: proptereaque inter illustria, celebriora & illarum Partium Oppida recensetur; dignumque, & accommodum reputetur, ut Pontificali Sede per Nos, ut infra, decoretur, & ad Episcopalis Civitatis honorem evehatur.

Cumque insuper in primordito Oppido una Sancti Donati, & altera secularis, & Collegiata, quæ etiam Parochiales existunt, Ecclesiæ Sancti Mauricii invicem perpetuo sic unitæ, ut earum Præpositus & Cædem existant, nonnulli unum & idem Capitulum unius, & alterius Collegiatarum hujusmodi constituent, & in ipsius Collegiatis Ecclesiis una Præpositura, quæ in utraque earum Dignitas principalis, & unica existit, ac quindecim Canonicatus, totidemque Præbendæ, quatuor videlicet, totidemque omnino liberæ collationis, ac reservationibus; ac affectionibus Apostolicis obnoxii, & obnoxie, quos, & quas pro tempore respective obtinentes, pro eo, quod eis datum fuit colligere decimas tritici & vini ad rationem duorum pro quolibet centenario, & anno, Canonici Decimantes nuncupantur, qui alias cumulative cum Præposito præfato muniti Parochialia, Præpositus quidem in ambabus, Canonici vero Decimantes nuncupati hujusmodi duo in una, & alii duo in altera Collegiatis Ecclesiis præfatis respective explebant, ac alii quinque, totidemque, qui, & quæ, ut etiam accepimus, olim de Jurepatronatus laicorum, certarum videlicet Familiarum ex fundatione, vel dotacione respective existebant, nunc vero, Familiis hujusmodi penitus extinctis, ad illos, & illas pro tempore respective vacantes Nominatio, seu Præsentatio Personarum idonearum in eis ad Nominacionem, seu Præsentacionem hujusmodi, per Ordinarium loci, ut alias respective instituerantur, ad pro tempore existentes Capitulum, & Canonicos unius, & alterius Collegiatarum Ecclesiarum hujusmodi, cessantibus reservationibus,

Qualitate ejusdem Oppidi.

Alia illius Prærogativa.

Status duarum Collegiatarum Ecclesiarum ibidem existentium.

G g 2 & affe.